

князътъ ни прати при васъ съ молба да ни проводите учители, които да покръстятъ народа по славянски езикъ и да му дадатъ славянска книга.

Византийскиятъ императоръ се сетилъ за Константина, повикалъ го отъ манастиря, дето работѣлъ съ брата си, па му рекълъ:

— Учителю, чуй що говорятъ тия хора, изпратени отъ моравския князь Ростислава. Тѣ казватъ, че народътъ имъ страдалъ отъ нѣмското духовенство, искалъ да се покръсти, но по славянски езикъ и съ славянски книги.

Константинъ разпиталъ пратеницитѣ и се увѣрилъ, че, наистина, чехитѣ и моравцитѣ страдатъ отъ нѣмското духовенство.

Императорътъ му рекълъ:

— Възлагамъ на тебе и на брата ти Методия да идете въ Моравия и да кръстите народа по славянски. Вие сте отъ Солунъ и добре знаете славянски езикъ.

Константинъ послушалъ. Върналъ се при брата си и му казалъ царската заповѣдъ. Двамата братя намѣрили, че е добре да помогнатъ на моравцитѣ и чехитѣ. Тѣй, вмѣсто да тръгнатъ за Бѣлгария, както се тъкмели, тѣ били пратени на друго мѣсто. Братята натоварили на коне преведенитѣ книги и презъ 863 год. тръгнали за Моравия. Пътътъ имъ билъ презъ Македония. Отъ тука тѣ зели съ себе си единъ момъкъ и го завели въ Моравия. Моравскиятъ князь ги прислѣ добре, настанилъ ги въ домове и тѣ започнали работата си. Събрали ученици, научили ги на новата азбука и ги упражнили да пишатъ. Следъ това превеждали книги, кръщавали народа, отваряли църкви и извършвали богослужение на славянски езикъ. Така тѣ работили 5 години, отъ 684 до 689 година. Презъ това време, докато братята били въ Моравия, бѣлгар-